

Плачете, ахъ! плачете,
 Радость вечь за назъ нѣма,
 Въ'-черно са преблечете,
 Богъ гайды ни отнѣма! . . .
 Азъ ще остава свѣтътъ
 И милото си село,
 И цвѣтата деть цвѣтътъ,
 И туй небе весело,
 И въ'-чернитъ пустини,
 Широкитъ равнини,
 Дълбокитъ долини,
 Безъ майка, безъ роднини
 Ще са отдалеча самъ
 Да си плача злата честь:
 Въздухътъ жално вѣй тамъ
 И славеятъ е злочесть.
 Ще са сжеденж съ'-тѣхъ,
 Като менъ сѫ тѣ'-отделени;
 Двѣ сълзички за мой мѣхъ
 Ще искамъ нажелени! . . .